

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาลย์

เรื่อง การควบคุมมลพิษจากควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาลย์ ว่าด้วยการควบคุมมลพิษจากควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ (๒) (๓) (๔) และ (๗) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๘/๑ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาลย์ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาลย์และนายอำเภอกุสุมาลย์ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาลย์ เรื่อง การควบคุมมลพิษจากควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาลย์ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ หรือข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“มลพิษ” หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตราย และมวลสารอื่น ๆ รวมสารอื่น ๆ รวมทั้งกากตะกอนหรือสิ่งตกค้างเหล่านั้นที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้หมายความรวมถึงรังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่น ๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย

“ฝุ่นละออง” หมายความว่า อนุภาคของแข็งและหยดละอองของเหลวที่แขวนลอยกระจายในอากาศที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ

“การเผา” หมายความว่า การจุดไฟเผาขยะมูลฝอย หญ้าแห้ง ต้นไม้ หรือสิ่งอื่นใด อันเป็นเหตุให้เกิดควัน ความร้อน สิ่งมีพิษ ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตราย ต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ยกเว้นการเผาเพื่อประกอบอาหารในครัวเรือนหรือการจัดเลี้ยง เนื่องในโอกาสต่าง ๆ และการเผาปนกิจศพที่กระทำตามประเพณีท้องถิ่นไม่ให้ถือว่าเป็นการเผาตามข้อบัญญัตินี้ ส่วนการเผาที่เกิดจากการประกอบอาหารเพื่อจำหน่ายหรือเพื่อธุรกิจการค้าให้ขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาลย์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมไม่ให้ปล่อยฝุ่นละอองในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลกุสุมาลย์

(๕.๑) กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์ เช่น การผลิต ไม้ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์

(๕.๒) กิจการเกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ ทำความสะอาด เช่น การผลิต ไม้ บด ผสม หรือบรรจุยา

(๕.๓) กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

(๕.๓.๑) การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาकु แป้งจากพืช หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๕.๓.๒) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม

(๕.๓.๓) การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช

(๕.๓.๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย

(๕.๓.๕) การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด

(๕.๔) กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

(๕.๔.๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ ด้วยโลหะหรือแร่

(๕.๔.๒) การถลุงแร่ การหลอม หรือหล่อโลหะทุกชนิด

(๕.๔.๓) การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน รีด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า

(๕.๔.๔) การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่

(๕.๕) กิจกรรมที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล เช่น การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(๕.๖) กิจกรรมที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ การผลิตไม้ขีดไฟการเลื่อย ซอย ชัด ไส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(๕.๖.๑) การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย สานอ้อย

(๕.๖.๒) การอบไม้

(๕.๖.๓) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุรูป

(๕.๖.๔) การผลิตกระดาษชนิดต่าง ๆ

(๕.๖.๕) การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน

(๕.๗) กิจกรรมที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๕.๗.๑) การปั่นด้าย กรอด้าย ทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยกี่กระตุก

(๕.๗.๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์

(๕.๗.๓) การปั่นฝ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร

(๕.๗.๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

(๕.๘) กิจกรรมที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๕.๘.๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

(๕.๘.๒) การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหินด้วยเครื่องจักร

(๕.๘.๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๕.๘.๔) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน ทราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ตัก ดุด โม่ บด หรือย่อยด้วยเครื่องจักร

- (๕.๘.๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๕.๘.๖) การเลื่อย ตัดหรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ
- (๕.๘.๗) การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน
- (๕.๘.๘) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย
- (๕.๘.๙) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
- (๕.๘.๑๐) การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน
- (๕.๙) กิจกรรมเกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้กและสารเคมีต่าง ๆ
 - (๕.๙.๑) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก
 - (๕.๙.๒) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
 - (๕.๙.๓) การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบ

ในการผลิตดอกไม้เพลิง

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) โฆษณาให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้
- (๒) สอดส่องและกวดขันไม่ให้มีการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด
- (๓) ตักเตือนผู้กระทำความผิดหรือสั่งให้ผู้กระทำความผิดแก้ไขหรือขจัดสภาวะรุงรังหรือความไม่เรียบร้อยให้หมดไป
- (๔) รายงานการกระทำผิดของผู้กระทำความผิดซึ่งไม่เชื่อฟังเพื่อให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินผู้ใดปล่อยปละละเลยให้ต้นไม้หรือธัญพืชที่ตนปลูกไว้หรือที่ขึ้นเองในที่ดินของตนให้เหี่ยวแห้งหรือมีสภาพกรุงรัง หรือปล่อยปละละเลยให้มีการทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในบริเวณที่ดินของตนจนเป็นเหตุให้มีสภาพที่อาจทำให้เป็นการเสี่ยงที่จะเกิดไฟไหม้ลุกลามเป็นบริเวณกว้าง เจ้าของหรือผู้ครอบครองมีความผิดตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเผาขยะมูลฝอย หญ้าแห้ง ต้นไม้ หรือสิ่งอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการเผาในที่ดินของตนหรือที่ดินในที่สาธารณะหรือป่าไม้ ในการที่ทำให้เกิดควันหรือฝุ่นละอองอันเป็นอันตราย

ต่อสุขภาพของประชาชน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ที่จะทำการเผา และต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาลย์ทราบเพื่อจัดเตรียมรถดับเพลิงในการป้องกันเพลิงไหม้ ลูกหลานไปยังที่ใกล้เคียงตามความเหมาะสม

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดปรุขย หรือจำหน่ายสินค้าที่กระทำให้เกิดควันไฟหรือฝุ่นละอองบนถนน หรือในสถานที่สาธารณะอย่างเป็นประจำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้คำแนะนำ ในการป้องกันหมอกควันมิให้กระจายไปตามหลักวิชาการจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) ทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยลงบนที่หรือทางสาธารณะ

(๒) ปล่อยปละละเลยให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินของตนในสภาพที่ประชาชน อาจเห็นได้จากที่สาธารณะหรือในสถานที่อาจทำให้เกิดไฟไหม้ลูกหลานได้

ข้อ ๑๑ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้กล่าวตักเตือนแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีการเผา หรือป้องกันการลุกลามของไฟหรือดำเนินการใด ๆ กับสภาพพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟไหม้ เช่น การทำแนวกันไฟ การตัดถาง การรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งอื่น ๆ ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย สำหรับการนั้น

ข้อ ๑๒ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๕ ให้ถือว่าเป็นหน้าที่ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาลย์ทุกคน ในการสอดส่องดูแลประชาชนตำบลกุสุมาลย์ให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้อย่างเข้มงวด

ข้อ ๑๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจพิจารณาเวนการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ตามความจำเป็นและความเหมาะสมของพื้นที่

ข้อ ๑๗ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลกุสุมาลย์เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

นเรศ ศิรินาม

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาลย์